

ΑΠ 1074/2022. Αιτιολογημένη η καταδικαστική απόφαση του δικαστηρίου που δέχθηκε ότι στο αδίκημα της αρπαγής, επειδή το προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι προσωποπαγές, όταν οι παθόντες της αρπαγής είναι περισσότεροι (όπως επί αρπαγής πολλών προσώπων, τα οποία ο δράστης τα κλειδώνει σε ένα χώρο και τα κρατά κλειδωμένα εκεί), το έγκλημα τελείται κατά συρροή και όχι κατ'εξακολούθηση, ενώ εφαρμόζεται η παρ. 1 του άρθρου 94 ΠΚ και όχι η παρ. 2, ανεξάρτητα αν τα εγκλήματα τελέσθηκαν με μία πράξη. Δηλαδή πρόκειται για πραγματική συρροή και όχι κατ'ιδέαν, αφού κρίσιμο σημείο είναι η αρπαγή κάθε προσώπου χωριστά.

Δεν επέρχεται καμία ακυρότητα στην περίπτωση, κατά την οποία αναγνωστούν στο ακροατήριο του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου καταθέσεις απολιπόμενων μαρτύρων, χωρίς να εξετασθούν οι προϋποθέσεις του άρθρου 363 ΚΠΔ, εφόσον αυτές περιλαμβάνονται στα πρακτικά της πρωτοβάθμιας απόφασης, η οποία διαβάζεται και λαμβάνεται υπόψη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 502 παρ. 1 β ΚΠΔ (και ΑΠ 624/2020).